El Baptisme del Senyor (A)

Text de l'Evangeli (*Mt* 3,13-17): En aquell temps, Jesús se n'anà de la Galilea al Jordà, on era Joan, per tal de ser batejat per ell. Però Joan s'hi resistia, dient: «Soc jo que haig de ser batejat per tu, i ¿tu vens a mi?». Jesús li respongué: «Deixa'm fer ara, que és així com nosaltres hem de complir tota justícia». Aleshores hi accedí. Un cop batejat Jesús, tot seguit pujà de l'aigua, i succeí que els cels se li obriren, i veié l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia damunt d'ell. I heus aquí que una veu dels cels deia: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jesús es presentà a Joan, vora el Jordà, a fer-se batejar»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem el Messies —l'Ungit— en el Jordà per a «fer-se batejar» (Mt 3,13) per Joan. I veiem Jesucrist com assenyalat per la presència en forma visible de l'Esperit Sant i, en forma audible, del Pare, el qual declara de Jesús: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17). Heus aquí un motiu meravellós i, alhora, engrescador per a viure una vida: ser subjecte i objecte de la complaença del Pare celestial. Complaure el Pare!

D'alguna manera ja ho demanem en l'oració col·lecta de la missa d'avui: «Déu omnipotent i etern (...), concediu als vostres fills d'adopció, que han renascut de l'aigua i de l'Esperit Sant, de ser sempre dignes de la vostra benvolença». Déu, que és Pare infinitament bo, sempre ens "vol bé". Però, ja li ho permetem?; en som dignes d'aquesta benvolença divina?; corresponem a aquesta benvolença?

Per tal de ser dignes de la benvolença i complaença divina, Crist ha atorgat a les aigües força regeneradora i purificadora, de tal manera que quan som batejats esdevenim vertaderament fills de Déu. «Potser hi haurà algú que pregunti: 'Per què volgué batejar-se, si era sant?'. Escolta'm! Crist es bateja no perquè les aigües el santifiquin, sinó per santificar-les Ell» (Sant Màxim de Torí).

Tot això —immerescudament!— ens situa com en un pla de connaturalitat amb la divinitat. Però no ens basta a nosaltres amb aquesta primera regeneració: necessitem reviure d'alguna manera el Baptisme per

mitjà d'una mena de continuat “segon baptisme”, que és la conversió. Paral·lel al primer Misteri de la Llum del Rosari —el Baptisme del Senyor en el Jordà— ens cal contemplar l'exemple de Maria en el quart dels Misteris de Goig: la Purificació. Ella, Immaculada, verge pura, no té inconvenient en sotmetre's al procés de purificació. Nosaltres li implorem la senzillesa, la sinceritat i la humilitat que ens permetran viure de manera constant la nostra purificació com una mena de “segon baptisme”.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Crist va aparèixer al món i, per tal d’embellir-lo i acabar amb el seu desordre, el va transformar en brillant i joiós. Va fer seu el pecat del món i va acabar amb l’enemic del món. Va santificar les fonts de les aigües i va il·luminar les ànimes dels homes» (Sant Procle de Constantinoble)

- «Abans de pujar al Cel, Jesús ens va demanar anar per tot el món a batejar. I des d’aquell dia fins al dia d’avui, això ha estat una cadena ininterrompuda: bategen els seus fills, i els fills després els seus fills, i els fills... I avui també aquesta cadena prossegueix» (Francesc)

- «El començament de la vida pública de Jesús és el seu baptisme per Joan al Jordà. Joan proclamava ‘un baptisme de penitència per la remissió dels pecats’ (...). Llavors es presentà Jesús (...) i va rebre el baptisme. L’Esperit Sant en forma de colom va baixar sobre Jesús i es va sentir la veu del cel que proclamava: ‘Aquest és el meu Fill, l’Estimat’ (Mt 3,13-17). És la manifestació (‘Epifania’) de Jesús com a Messies d’Israel i Fill de Déu» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 535)